

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : นครศรีธรรมราชกับการปกครองหัวเมืองมลายูในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2367 - 2394)

ชื่อ : นายอุดม นิบริยาย

ภาควิชา : ประวัติศาสตร์

ปีการศึกษา : 2521

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับบทบาทของเมืองนครศรีธรรมราชในการปกครองหัวเมืองมลายูประเทศราช โดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของเมืองนครศรีธรรมราชในการปกครองหัวเมืองมลายูประเทศราช ซึ่งมีมาตั้งแต่ก่อนที่จะมารวมอยู่ในราชอาณาจักรไทยจนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตามลำดับ โดยเปรียบเทียบให้เห็นเด่นชัดว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการปกครองหัวเมืองมลายูประเทศราชของเมืองนครศรีธรรมราชนั้น ขึ้นอยู่กับนโยบายที่ไม่แน่นอนของราชธานี โดยเฉพาะในรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อทางราชธานีได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ในการปกครองหัวเมืองมลายูให้แก่เมืองนครศรีธรรมราชมากขึ้น เมืองนครศรีธรรมราชก็สามารถรักษาผลประโยชน์ของประเทศได้มากที่สุด แม้กระทั่งบริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษก็ยังไม่สามารถจะขยายอิทธิพลในแหลมมลายูได้อย่างกว้างขวางเหมือนกับในสมัยหลัง

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีเนื้อหาทั้งหมด 7 บทด้วยกัน คือ

บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา ที่นำไปสู่การศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า ขอบเขตและวิธีการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 1 บรรยายถึงประวัติความเป็นมาของเมืองนครศรีธรรมราชกับหัวเมืองมลายูก่อนสมัยรัตนโกสินทร์ โดยสังเขป

บทที่ 2 บรรยายถึงภูมิหลังของหัวเมืองมลายูประเทศราช เฉพาะที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับบทบาทของเมืองนครศรีธรรมราช

บทที่ 3 กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเมืองนครศรีธรรมราชกับหัวเมืองมลายู
ประเทศราชในรัชกาลที่ 1 และ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบด้วยปัญหาต่างๆที่
เป็นปัญหาฐานของการศึกษาค้นคว้าในบทต่อไป

บทที่ 4 กล่าวถึงบทบาทของเมืองนครศรีธรรมราช ที่เข้าไปมีบทบาทในการแก้
ปัญหาต่างๆในหัวเมืองมลายู ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากราชธานี และความขัดแย้ง
ระหว่างหัวเมืองนครศรีธรรมราชกับหัวเมืองสงขลา ในกรณีการแก้ปัญหาหัวเมืองมลายู
ประเทศราช

บทที่ 5 กล่าวถึงบทบาทเมืองนครศรีธรรมราชที่สำคัญอันหนึ่ง ที่เกี่ยวกับการ
รักษานโยบายของชาติ และการป้องกันการขยายอำนาจของอังกฤษในแหลมมลายูไว้ได้
จนนำไปสู่การทำสนธิสัญญาเบอร์นี

บทที่ 6 บทสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะบางประการ เกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้า
ในครั้งนี้

THESIS TITLE : Nakhon Srithamarat and the Administration of the
Malay States during the Reign of King Rama III
(1824 - 1851)

NAME : Mr. Udom Nipariyai

DEPARTMENT : History

ACADEMIC YEAR : 1978

ABSTRACT

This thesis aims to study and analyze the historic administrative roles of Nakhon Srithamarat as an independent province and its domination over many colonial states situated in the area that is now called the Malay Peninsula, before being seized by the sovereignty of the Thai Kingdom.

The purpose is, to point out as clearly as possible that the failure or success of Nakhon Srithamarat administrative roles over the colonial territories was due to the uncertain policy of the Thai Kingdom. In spite of Nakhon Srithamarat dependence, it still had full-scale influence over the Malay colonies, especially during the reign of the Third King of the Chakri Dynasty, which gave Nakhon Srithamarat the authority and power to rule the colonies. Because of this authority, Nakhon Srithamarat could do its best to maintain the national interests and could give the British East India Company unfavorable hardships and difficulty in competition over the mentioned territories.

The thesis is comprised of 7 parts as follows:

1) Introduction : The introductory part concerns the problems which lead to the study and research, including the

aim, the scope and method of study and research.

2) Chapter 1: This chapter mentions the historic background of Nakhon Srithamarat and its colonial states during the Chakri Dynasty.

3) Chapter 2: Chapter 2 mainly concerns the historic background of Malay colonial states that had been under the role of Nakhon Srithamarat.

4) Chapter 3: Chapter 3 is about the relationship between Nakhon Srithamarat and its Malay colonial states during the reign of the 1st. and 2nd. Kings of the Chakri Dynasty. This chapter.

5) Chapter 4: This chapter mainly concerns the obligation of that Nakhon Srithamarat had been assigned by the Thai Kingdom to solve the problems in the occupied areas and its conflict with Songkla Provinces.

6) Chapter 5: This chapter will go into detail about the roles of Nakhon Srithamarat to gain and maintain the interest of the Thai Kingdom over the occupied areas. Chapter 5 also concerns Nakhon Srithamarat's ability to obstruct the British imperialism that led to the Burney Treaty.

7) Chapter 6: Chapter 6 provides a conclusion and suggests proposals.